

BR ALBERTO DE MULDER

geboren te Brussegem op 17 december 1919
overleden te Oostakker
op 31 augustus 2004

Frans De Mulder werd geboren te Brussegem (Bollebeek) in Klein Brabant. Vanaf de basisschool kwam hij in contact met de Congregatie van de Broeders van Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes. Hij fietste immers elke dag naar de lagere school van de broeders te Asse. Na die eerste kennismaking wilde hij het werk van stichter Glorieux beter leren kennen. Zo kwam hij naar het juvenaat te Puurs en het noviciaat te Oostakker. Onder de naam van Broeder Alberto legde hij zijn eerste tijdelijke geloften af. Omwille van zijn bezieling en inzet werd hem, na zijn vormingsjaren, de opvoeding van de jeugd toevertrouwd. Het begin was moeilijk, want na de jaren van mobilisatie kwamen de echte oorlogsjaren. Met de alom gekende Br. Stany als mentor stond Br. Alberto in voor de groep internen van de Humaniora. De grootste eetzaal van toen moesten onze internen delen met de soldaten van het bezettingsleger, en wanneer de geallieerden ons land kwamen bevrijden, werd ongeveer het gehele instituut één groot medisch centrum. Daardoor werd de taak van leerkrachten en opvoeders nog moeilijker, want de verschillende onderwijs- en internaatsafdelingen moesten ergens in de omgeving ruimte en onderdak zoeken. Maar Br. Stany en Alberto, evenals de andere opvoeders, sloegen er zich behoorlijk doorheen, dank zij hun wijs en voorzichtig optreden en hun optimisme.

Van 1952 tot 1956 was Br. Alberto hoofdopvoeder in het Technisch Instituut te Ronse. Nu de oorlogsjaren voorbij waren kon hij ook op zoek gaan naar meer inzicht in het jeugdwerk, want een goede opvoeder stond in èn voor opvoeding, èn voor studiebegeleiding, èn voor ontspanning. Na enkele jaren zal Br. Alberto dan ook een opvoedersdiploma behalen te Gent.

In 1956 werden de hoofdopvoeders van de Technische Scholen Oostakker-Ronse omgewisseld en Br. Alberto werd hoofdopvoeder in het groot internaat van het Technisch Instituut Glorieux te Oostakker. Ook daar stond hij in voor de vele taken eigen aan zijn functie. Hij begeleidde en steunde ook de vele sportactiviteiten en de stille momenten na de ontspanning. De leerlingen vonden bij hem altijd begrip en steun. De laatste tien jaar was hij eveneens huismeester van het T.I.G., maar bleef hulpopvoeder tot 1984, het jaar van zijn pensionering.

Br. Alberto was een stille kracht : met weinig woorden kon hij veel bereiken. Zijn ontspanning vond hij in het opknappen van allerlei karweitjes. Ook een uitstapje met de Gidsenbond of een grotere reis in gezelschap van broeders, leerkrachten en vrienden waren voor hem een verademing en een verruiming. Br. Alberto was eveneens een meevoelende confrater en leefde mee met de vreugde en de pijn van anderen en zeker ook met het verlies van oud-leerlingen en hun ouders.

Door een ernstige medische ingreep kon een hartkwaal vermeden worden en na zijn revalidatie bleef hij zo lang mogelijk actief. Hij was zelfs tot in 1993 verantwoordelijke van het Convent Broeders van het T.I.G. Ook begeleidde hij elke dag, indien het weer het toeliet, onze slechtziende Br. Henri Van der Borgh († 1999) naar de Grot van Onze-Lieve-Vrouw.

De laatste maanden namen ziekte en vervreemding de bovenhand en kon hij de goede zorgen van onze verplegers niet meer missen. Zelfs de kapel, de ontspanningszaal en de tuin, waar hij zich zo thuis voelde, moest hij ruilen voor de ziekenkamer. In alle stilte, iets over middernacht, ging hij naar zijn eindbestemming, waar de aardse mens wordt opgenomen in het onvergankelijke Licht.